

Konstig blandning: Islam och svart stolthet

En av de mest bisarra manifestationerna av afroamerikansk stolthet är den samtida identifieringen med islam. Liksom Kwanzaa har islam dock en mycket kortare och mindre minnesvärd historia i det svarta Amerika än vad de flesta inser.

Historien säger att 1930 visade sig Allah för folket i Detroit i form av en mystisk man vid namn "Fard". Allahs mänskliga form *verkade vara* av afrikansk och arabisk härkomst och hävdade att han var född i Mecka, en ättling till profeten Muhammed. Han predikade ett budskap om rasidentitet och hävdade att islam var det svarta folkets sanna religion i Amerika innan de berövades den av den vita mannen. (Ironiskt nog beskrevs profeten Muhammed som en "[vit man](#)" av dem som kände honom).

I själva verket var Fard egentligen bara en liten bedragare vid namn Wallace Dodd Ford, som hade suttit tre år i San Quentin för droghandel. Han drev in i Detroit vid en tidpunkt då många afroamerikaner började bilda rasistiska identitetsgrupper kring karismatiska personligheter som Marcus Garvey. Rasmedvetenhet var naturligtvis knappast bara "en svart grej" vid den här tiden, eftersom 1920-talet också var den tid då Ku Klux Klan-inflytandet nådde sin höjdpunkt i Amerika.

Intressant nog var Ford varken av afrikansk eller arabisk härkomst, vilket han påstod. Han var en blandning av europeiskt och polynesiskt ursprung. Men han kände igen en möjlighet när han såg en gatupredikanten och byggde snart upp en hel del anhängare bland dem som kunde uppskatta en öppet rasistisk teologi som trots sin galenskap lever kvar än i dag.

Enligt Ford och hans Nation of Islam var afrikanerna det ursprungliga och enda folket i världen (gudomligt och okorrumpert) innan de vita uppfanns av en ondskefull vetenskapsman vid namn Yakub i ett illvilligt experiment med tragiska konsekvenser. Islam är den sanna religionen, och någon gång kommer ett *rymdskepp* att skickas av Allah för att eliminera de vita från jorden. (Koranen säger faktiskt att svarta människor blev så eftersom de bodde närmare solens uppgångsplats - vilket inte skulle vara möjligt om jorden inte var platt).

Även om det kan vara svårt att föreställa sig att en sådan knäppgök får tid för dagen i vår progressiva tid, så får Louis Farrakhan i själva verket mycket mer än så varje gång han planerar en av sina narcissistiska "Million Man"-marscher. Framstående politiska personer som Jesse Jackson och Al Sharpton ställer sig alltid bakom ledaren för en organisation som öppet förespråkar ett budskap om rasöverlägsenhet. År 2005 gav till och med Bill Clinton sitt stöd till evenemanget - han ska ju vara vår första svarta president (åtminstone för de svarta människor som lyckades överleva hans ovilja att stoppa folkmordet i Liberia, Sierra Leone, Sudan, Zaire, Burundi och Rwanda - eftersom Clintons åtta år vid makten innebar att fler afrikaner förlorade sina liv i krig än vad som någonsin fördes till Amerika i kedjor).

Det är bara passande att landets största och mest accepterade rasistiska hatorganisation fick sin start genom falska och enfaldiga omständigheter. Ford var inte bara en fantasifull hatpredikant utan också en skicklig bedragare. Han tog ut 10 dollar av landets fattigaste människor (mitt under depressionen) för att få deras "ursprungliga" muslimska namn att avslöja för dem, och han hade affärer med flera kvinnor. År 1933 (och återigen 1934) ombads han av polisen att lämna staden efter ett ritualmord som begåtts av en hängiven anhängare. Andra gången lyckades han försvinna så effektivt att många tror att han dödades av sin arvtgare, Elijah Muhammad.

Liksom Ford var Elijah Muhammad också en bedragare. Han födde flera barn i illegitima förhållanden och desillusionerade flera av sina anhängare i processen.

En av dessa var Malcolm X, som reste till Mecka för att göra Hajj vid ungefär samma tidpunkt och kom därifrån med ännu fler skäl att vara besviken på Nation of Islam. Traditionell islam må vara en artificiell religion som utformades under mycket hårda förhållanden på 700-talet, men det talas åtminstone inte om ufoer eller onda vetenskapsmän, och den är inte heller rasistiskt exklusiv. Malcolm blev imponerad av att se människor av alla raser kretsa kring den svarta klippan tillsammans och han bröt sig loss från Nation of Islam. Kort därefter dödades han för sina principer av anhängare till Elijah Muhammad.

Den moderna Nation of Islam leds av Louis Farrakhan, som bröt sig loss från Elijah Muhammeds son 1977, efter att denne börjat styra organisationen mot traditionella sunnitiska metoder. I dag följer de flesta svarta muslimer den vanliga islam med en lätt rasistisk prägel, snarare än Wallace Dodd Fords och Elijah Muhammeds kultiska arv. Detta inkluderar undervisning direkt från Koranen och betoning av islams fem pelare.

Arvet från NOI är dock att många afroamerikaner dras till islam av rasistisk stolthet och tror att det finns någon form av koppling till Afrika. Muslimska evangelister i de svarta samhällena och i fängelserna spelar ofta på detta i ett försök att övertala de godtrogna att förkasta kristendomen som "den vite mannens religion".

Det finns en fruktansvärd ironi i denna romantik. För det första är kristendomen i Afrika äldre än islam. Kristna missionärer fanns på kontinenten inom två decennier efter korsfästelsen. För det andra hade islam, till skillnad från kristendomen, inget intresse av missionssjukhus eller de fattiga. Arabernas kontakt med Svarta Afrika hade ett enda syfte, helt enkelt:

Slaveri.

Den hemska sanningen är att araberna härjade i Afrika i nästan tusen år innan européerna började exportera svarta slavar. I själva verket var det den grund för slavanskaffning och slavhandel som muslimerna lade grunden till (vanligtvis genom jihad) som möjliggjorde den europeiska praktiken.

Under de fjortonhundra åren av islamisk slavhandel slukades betydligt fler afrikaner än under de tre århundradena av europeisk slavhandel. Även om ingen ifrågasätter att miljontals afrikaner exporterades från sina hemländer till den muslimska världen är detta inte hela historien. Med en överlevnadsgrad på mindre än 1 av 3 vid transport uppskattar dr John Alembellah Azumah att kanske 50 till 80 miljoner kan ha dött under resan.

Här är ett citat från en observatör på Zanzibar som belyser de hårda villkoren för islamiskt slaveri:

"När de passerade såg vi att många av dem var fastkedjade i nacken... Kvinnorna, som var lika många som männen, bar spädbarn på ryggen och hade dessutom en elfenbensstump eller annan börda på huvudet... Det är svårt att på ett adekvat sätt beskriva det smutsiga tillståndet på deras kroppar; i många fall var de inte bara ärrade av [piskan], utan fötter och axlar var en massa öppna sår ... halvt utsvultna illa behandlade varelser som, trötta och utan vänner måste ha långtat efter döden."

Texten (citerad från Dr. Azumahs bok [*The Legacy of Arab-Islam in Africa*](#)) fortsätter med att beskriva ödet för dem som blev för sjuka eller för svaga för att fortsätta resan - enligt en muslimsk "herde":

"Spetsa dem genast! För om vi inte gjorde det skulle andra låtsas att de är sjuka för att slippa

bära sina laster. Nej! Vi lämnar dem aldrig levande på vägen; alla känner till denna sedvänja."

På frågan om vem som bär elfenbenet när mamman blir för trött för att bära både sitt barn och elfenbenet, svarade herden: *"Det gör hon! Vi kan inte lämna värdefullt elfenben på vägen. Vi spetsar barnet och gör hennes börda lättare."*

Efter att Muhammeds följeslagare hade störtat de kristna i Egypten strax efter hans död började de kräva slavar från nubierna i söder. I över 600 år tvingades det svarta afrikanska riket att regelbundet skicka en tribut av slavar till Kairo.

Även om Koranen inte skiljer mellan raser finns det ett starkt arv av rasism mot människor av afrikanskt ursprung i tidig islam.

Enligt själva Koranen är svarthet en produkt av att man befinner sig för nära den plats där solen går ner och upp (Muhammed trodde att jorden var platt och att afrikanerna bodde längs kanten). Den islamiske läraren Ibn Qutaybah beskrev svarta människor som *"fula och missformade eftersom de lever i ett hett land där värmen överkokar dem i livmodern och lockar deras hår."*

Dr Azumah citerar återigen från [*The Legacy of Arab-Islam in Africa*](#) och ger flera exempel på islams tidiga inställning till svarta:

- Haditen där en etiopisk kvinna klagar över sin rasliga underlägsenhet inför Muhammed, som tröstar henne genom att säga: *"I paradiset kommer etiopiernas vithet att synas under tusen år"*.
- Den muslimska arabiska och persiska litteraturen som framställer svarta som "dumma, osanna, elaka, sexuellt otyglade, fula och förvrängda, överdrivet glada och lätt påverkade av musik och dryck".
- Nasir al-Din Tusi, den berömda muslimska läraren, sade om svarta: *"Apan är mer kapabel att tränas än negern."*
- Ibn Khaldun, en tidig muslimsk tänkare, skriver att svarta är *"bara människor som är närmare stumma djur än rationella varelser"*. Han insisterade också på att *"de enda människor som accepterar slaveri är negrerna, på grund av deras låga grad av mänsklighet och närhet till djurstadiet"*. (I själva verket störtade över 500 000 afrikaner i Basra sina arabisk-islamiska herrar i det största slavupproret i historien i det som kallas Zanj-upproret).
- Enligt klassisk islamisk lag får en muslimsk man med ljus hudfärg gifta sig med en svart kvinna, men en svart muslimsk man får inte gifta sig med en kvinna med ljus hudfärg. Som det uttrycktes i tidens litteratur: *"Endast en hora föredrar svarta; den goda kvinnan välkomnar döden hellre än att bli rörd av en svart man"*.
- En annan Hadit citerar Muhammed: *"Ta inte med svart i din stamtavla."*
- I Abu Dawud (2247-2255) beskrev Muhammed en hypotetisk svart baby Hadit som ett skumt barn med lockigt hår, feta lemmar, feta skenben och feta skinkor".
- Muhammed sa en gång till sitt folk: *"Den som vill se Satan, låt honom ta en titt på Nahtal" b. al-Harith* Han var en kraftig svart man med långt hår, inflammerade ögon och mörka röda kinder. (Ibn Ishaq 357)
- Den berömda muslimska historikern al-Mas'udi beskriver de afrikanska slavarna som: *"Knottrigt hår, tunna ögonbryn, breda näsor, tjocka läppar, vassa tänder, illaluktande hud, mörka pupiller, kluvna händer"*.

och fötter, förlängda penisar och överdriven munterhet!" Han fortsätter med att tillägga att "den

En person med mörk hudfärg (al-aswad) blir överväldigad av munterhet på grund av att hans hjärna är ofullkomlig (fasad); därför är hans intellekt svagt." (Akbar Muhammad, Slaves and Slavery in Muslim Africa, vol. I, s 68).

Faktum är att det ursprungliga arabiska ordet för slav, "Abd", utvecklades till det vardagliga ordet för en svart person efter islams införande.

Muhammed ägde och sålde svarta slavar. Faktum är att predikstolen i hans moské, från vilken han predikade islam, byggdes av slavar på hans order.

Till och med kristendomens hårdaste kritiker kunde knappast föreställa sig Jesus som en slavhandlare. Medan Nya testamentet bara erkänner slaveriet, ger islams läror uttrycklig vägledning om detaljerna i denna praktik och ger den därmed en gudomlig sanktion.

Koranen uppmuntrar på flera ställen till sex med slavar, vilket förklarar förhållandet 2-1 mellan kvinnliga och manliga slavar som Muhammeds ättlingar tog från Afrika. Muslimerna var mer intresserade av svarta kvinnors sexuella slaveri än européerna, som exporterade afrikaner som arbetskraft.

Som man kan gissa var slavarnas liv i muslimska länder snabbt och smärtsamt. Det finns en anledning till att man inte hittar särskilt många infödda svarta i Saudiarabien eller Irak i dag. De förslavade männen kunde inte föda barn eftersom de ofta kastrerades, och de olyckliga afrikanerna som grupp överlevde i slutändan inte den brutala behandlingen.

Här är en beskrivning av vad turkiska muslimer gjorde med sina manliga "negerbarn" i det relativt civiliserade slutet av 1800-talet:

De som kastrerar negrer köper dem och säljer dem sedan, efter att ha stympat dem, på den turkiska marknaden, om offret inte dör av operationen eller dess följder (90 procent överlever inte kastreringen). När det gäller de metoder som används har de förblivit lika primitiva som tidigare. Barnet läggs ut på golvet eller på ett bord, könsdelarna binds vid basen med ett rep, och på dessa delar opererar man med en kraftig rörelse med en rakhyvel, såret förbinds sedan med något litet hagel [t.ex. blygevärsskott?], med några sammandragande ämnen, kokande olja eller varm honung. När blödningen har upphört fäster de ett slags blyspik som är två tum lång, lätt böjd och med en förtjockad ände, i urinröret tills det är helt läkt... Kastratörer använder ibland en ännu mer barbarisk metod. Omedelbart efter avlägsnandet av organen för de in i urinröret i stället för en spik, en bit vass som sticker ut två tum, så att urinfunktionerna utförs utan avbrott. Sedan läggs ett plåster på såret och patienten begravs upp till halsen i den varma och torra sanden, medan assistenterna trampar marken runt omkring honom. Denna manöver minskar den sårades rörlighet helt och hållet... efter en vecka grävs han upp igen. (Citat från [Andrew Bostom](#))

De 400 000 slavar som fördes till Amerika under 200 år utvecklades däremot till den mest välmående gruppen afrikanska människor på jorden.

Slaveriet är så djupt rotad i islam att religionens heligaste stad, Mecka (platsen för pilgrimsfärden Haj), var en huvudstad för slavhandel. Fram till 1900-talet var Mecka porten till den muslimska världen för slavar som fördes ut från Afrika. Azumah noterar:

"Det blev vanligt att pilgrimerna tog med sig slavar till försäljning i Mecka eller köpte en eller två slavar under resan.

Haj som souvenirer som ska behållas, säljas eller ges som gåvor."

De sista slavarna handlades öppet i Islams heligaste stad **1960!**

Arabernas förslavning av svarta afrikaner fortsätter än i dag i den muslimska världen, särskilt i Sudan, Niger och Mauretanien.

Slaveriet skulle med all säkerhet existera i samma form som det gjorde i mer än tusen år i arabvärlden om det inte vore för de västerländska kristna nationerna som "påtvungade sina värderingar på muslimska länder" genom att sätta stopp för det. Den fruktansvärda situation som vi beskrev för slavarna på Zanzibar undertrycktes med våld av européerna.

Det finns inte, och har aldrig funnits, någon avskaffningsrörelse inom islam.

Till skillnad från västvärlden har den muslimska världen ännu inte bett om ursäkt för slaveriet. Institutionen är inbäddad i Koranen. Att erkänna att det är ett misstag skulle vara att erkänna Koranens felbarhet och ifrågasätta dess gudomliga ursprung. Än i dag agerar muslimer som om det islamiska slaveriet var en tjänst som gjordes åt de miljontals olyckliga män, kvinnor och barn som med våld rycktes upp från sina hemländer och skickades till ett liv i sexuellt och hantverksmässigt slaveri djupt inne i den islamiska världen.

Slaveriet var inte helt rasbaserat i den islamiska historien (även om det så småningom blev olagligt att förslava en arab). Ungern plundrades på 3 miljoner människor under en 150-årsperiod, och muslimska slavhandlare plundrade de europeiska kusterna i över 1 000 år och dödade, våldtog och tog slavar.

Men det kanske mest iögonfallande exemplet på öppen rasism inom islam är folkmordet i dagens Sudan av den arabisk-islamiska regeringen och vägran av muslimska organisationer runt om i världen att fördöma det. Över två miljoner svarta afrikaner har dött på grund av arabisk aggression i den kristna södern. Och ytterligare 200 000 har dödats av arabiska miliser under de senaste fyra åren i Darfur. Araberna är kända för att de rasar genom byar och hackar ihjäl svarta afrikaner i Jihads namn samtidigt som de skriker saker som "*Döda slavarna!*".

Även om Darfurborna till största delen också är muslimer, ägnar internationella muslimska organisationer liten eller ingen uppmärksamhet åt deras svåra situation. Trots att Council on American-Islamic Relations (CAIR) upprepade gånger utmanats i frågan har till exempel aldrig brytt sig om att fördöma Islamiska republiken Sudan för den arabiska massakern på afrikaner.

Jämför detta med den upprördhet, sympati och de pengar som utdelas till det palestinska folket, som är **arabiskt**. Ändå är antalet civila palestinier som dödats i deras obevekliga konflikt med Israel under de senaste 40 åren mindre än det genomsnittliga antalet afrikaner som dödats av islam varje månad.

Redan i de tidigaste dagarna var rasism mot svarta en marginell del av islam. En gång i tiden fanns det en lag som föreskrev dödsstraff för den som antydde att Muhammed var svart. Kanske är det av denna anledning som ganska många **Haditer** nämner "profetens vithet" - med uttrycklig hänvisning till hans hudfärg.

Afrika och afroamerikaner har absolut ingenting att tacka islam för, eftersom islam **inte** har gjort **något gott** för dem. Den inspirerar till slaveri, men inte till avskaffande. Det kanske inte är "den vita mannens religion", men det gör det absolut inte till den svarta mannens.

Ytterligare läsning

[Islam i Afrika](#)

[Den vita profeten och de svarta slavarna](#) (Video)

[Hur Muhammad Ali lurades av islam \(Video\)](#)
[Ilhan Omar och etnisk rensning i Somalia](#)